

A 1938/IV.

SD 2695

2

Regi ným tatványók, Matica Slov. Martin:
/316.ig.j/

Positionum
Theologicarum
DE CAS IV.
DE
SACRO SANCTA
TRINITATE

QUAM
in Lyceo Reg. Lib. Civitatis

Montanæ Schemnicensis

ANNO
M. DC. LXX.

P R Æ S E S

M. Caspar Schön/

Rector Primar.

RESPONDENTE
JOHANNE Strompff Fölkens. Scepuf.
disputabit publicè
die IX. May.

POSONII,
imprimebat Gottfriedus Gründer.

VIRIS
generosis, Strenuis, Nobilissimis, Consultissimis, Prudentissimis, & multo rerum usu ac autoritate Experientissimis, Gravissimisq;

13 9/30
Dnn. Judicibus & Senatoribus

Regiar. Liber. Montanarumque Civitatum
CREMNICENSIS,
SCHEMNICENSIS,
NOVISOLIENSIS,

ut &
Maximè Reverendis, Præ-Clarissimis, Doctissimisq;

VIRIS
Dn. MICHAELI NOSCOVIO, Ecclesiæ Patriæ
Fôlkenfis Proto-Mystræ vigilantissimo, hætenus per sexennium Conseniori, nunc jam Venerandæ & almæ Fraternalitatis Pastorum XXIV. Regalium in Scepusio, Comitatu Super. Hungariæ Amplissimo SENIORI meritissimo.

n. M. JOHANNI BAYER, Antistiti Eccles. Varall
nec non Venerabilis ejusdem Contub. Assessori celeberrimo

n. CHRISTOPHORO KLESCH, Ecclesiæ Georgimontanæ Pastori fidelissimo, ejusdemque Venerab. Fraternalit. Notario & Assessori dignissimo.

n. JOSEPHO Gelsenreith / Ecclesiæ Fôlkenfis
Symmystræ fidelissimo.

n. GEORGIO KIREIN, Ecclesiæ Dei, quæ Salko
cii colligitur, Ministro solentissimo.

Dnn. Mæcenatibus, Patronibus & Evergetis suorum studiorum optimis, debito amoris & honoris cultu

ternum prosequendis
aden Theologicam in sui suorumque
didrum commendationem ac promotionem offert & exhibet

RESPONDENS.

SD2695₂

Positionum
DEC
P
M. CASP
Rectore
Res
JOHANNES ST

POS
Hætenus Mysterium U
Articulo de Deo sive
tatis pergimus in hoc
nus Trinitatis quia no
gitur, abstractum Patribus ad
contra Prax. Cyprian. Serm
denotatur prima nominis in
numerus, sed Ecclesiastica lo
tè ponitur, singularem illum
personarum ternarium indica
tribus compositum, sed tres
gnum discrimen sit inter trin
in essentia unum, tres habet
tribus est compositum, inde
plicem. Hujus hinc Myster
rum pluralitatem exponemus
tas in hoc Articulo, quam e
quâ in una essentia dicuntur
citur, quod hæ tres personæ
minenter, non modo Physica
tia divina nihil aliud est, quæ
aliud quam una essentia; p
tia hæc verè divina pronunc
minum sensum, omnem A
omnem tam Angelicum, qu
sophi Ethnici quidem etiam

S
s, Consultissimis, Pruden- 13 9/30
ac autoritate Expe-
vissimisq;
Senatoribus
umque Civitatum
ENSIS,
ENSIS,
ENSIS,
Clarissimis, Doctissimisq;
S
OVIO, Ecclesiae Patria
ntissimo, haftenus per sexen
enerandae & almae Fraternali
um in Scepusio, Comitatu Su
ENIORI meritissimo.
, Antistiti Eccles. Varali
Contub. Assessori celeberrim
ESCH, Ecclesiae Geor
, ejusdemque Venerab. Fra
gnissimo.
/ Ecclesiae Fölkenfis
cclesiae Dei, quae Salko
ffimo.
& Evergetis suorum stu-
oris & honoris cultu
equendis
gicam in sui suorumque
mendationem ac promo-
exhibet
RESPONDENS.

Positionum Theologicarum

DECAS IV.

Praeside

M. CASPARE Schön

Rectore Primario,

Respondente

JOHANNE Strompff/Fölken. Scep.

POSITIO I.

HAftenus Mysterium Unius Deitatis consideravimus, in
Articulo de Deo sive primo, nunc ad Mysterium Trini-
tatis pergimus in hoc Articulo ordine secundo. Termi-
nus Trinitatis quia non nisi in Concreto in Scriptura le-
gitur, abstractum Patribus adscribimus, quo etiam utitur *Tert.*
contra Prax. Cyprian. Serm. de Orat. Dom. Ambrosius, &c. &
denotatur prima nominis impositione cujuslibet rei ternarius
numerus, sed Ecclesiastica loquendi consuetudine, cum absolu-
tè ponitur, singularem illum & incomprehensibilem divinarum
personarum ternarium indicat, quo non indigitur aliquod ex
tribus compositum, sed tres personae unius essentiae, ita ut ma-
gnum discrimen sit inter trinum & triplex. Trinum est, quod
in essentia unum, tres habet subsistendi modos; triplex quod è
tribus est compositum, inde trinum Deum dicimus, sed non tri-
plicem. Hujus hinc Mysterii essentiae Unitatem, tum Persona-
rum pluralitatem exponemus. Est autem quoad prius haec Uni-
tas in hoc Articulo, quam essentiae vocamus, *partim radicalis*,
quâ in una essentia dicuntur esse tres personae, 1. Joh. 5. 7. ubi di-
citur, quod haec tres personae unum sunt, non communiter, sed e-
minenter, non modo Physico sed hyperphysico; siquidem essen-
tia divina nihil aliud est, quam tres personae, & tres personae non
aliud quam una essentia; *partim transcendentalis*, quia essen-
tia haec verè divina pronunciatur, quae transcendit omnium ho-
minum sensum, omnem Angelorum captum & conceptum,
omnem tam Angelicum, quam humanum intellectum. Philo-
sophi Ethnici quidem etiam unum primum & summum rerum.

A 2

princi-

principium dandum esse rationibus ex natura petitis demonstra-
re conati sunt, inter quas minimè postremum locum obtinet Ar-
gumentum illud Aristotelis, quo ex multiplici motu rerum
omnium necessario statuit unum tantum primum movens, à quo
cætera omnia moventur; cui cognatum est & illud, quod sub fi-
nem 2. Met. prodit: *Quicquid rebus aliis est causa, ut sint, id
in quolibet genere est primum, unum & summum*; at omnia hæc
& similia argumenta nihil aliud probant quam Deum esse unum,
ratione Articuli prioris, non tamen id, in quo Articuli præsen-
tis mysterium consistit, nempe unum illud simul & quidem sine
ulla contradictione esse Trinum, vid. *Sob. Phil. Meisn. part.
I. pag. 1134. seq.* Admirari igitur magis licet & simplici fide
venerari hanc Unitatem, quam ulla ratione humana vel Angelica
scrupulosè rimari; *partim* etiam hæc est Unitas *Substantialis
vel essentialis*, quia tres dicuntur in una essentia vel natura esse,
Unitate singulari & absolutissima, hoc est Unitate numeri, qui
terminus jam dudum in Scholis Theol. obtinuit, quatenus scil.
Deus maximè Ens dicitur, & maximè indivisus, ideo etiam Uni-
tis hoc loco non consideratur, quæ est principium numeri, sed
sicut unum convertitur cum Ente, ut ex Metaphysicis notum
est, & Unum nihil aliud significat quam Ens indivisum, nihilque
enti aliud addit quam divisionis negationem. Hinc alia ratio-
ne: Deus dicitur numero unus, alia punctum & Unitas, quæ di-
cuntur principium numeri propriè sic dicti. *Rejicimus* ergo in
hoc mysterio, *Unitatem Specificam*, nam quæ hoc modo unum
sunt, ea numero multa sunt, cujus multitudinis causam Philo-
sophi materiam dicunt: *Unitatem Genericam*, quæ enim Ge-
nera sunt unum, ea, propter contrarias differentias Specie & De-
finitione non sunt unum: *Unitatem Subjecti vel Affectionis*,
enim mutabilis esset, uti *Sabellius & Servetus* veteres hæ-
retici variis dispensationibus Deum unum esse blasphemarunt;
Unitatem Modi, quatenus aliquid unum dicitur vel Definitio-
nis, vel eâ ratione quâ aliquid est continuum, posterior Unitas
identicalis est, & admixtam habet potentiam quæ imperfectio-
nis Subjecti semper arguit; secundum priorem alia definitio est
Patris,

Patris, alia Filii, & a
modus Unitatis in hoc
sus & Concordiæ dici
consensus inter person
vinæ inde sufficienter r

ex naturā petitis demonstra-
ostremum locum obtinet Ar-
ex multiplici motu rerum
tūm primum movens, à quo
um est & illud, quod sub fi-
us aliis est causa, ut sint, id
n & summum; at omnia hæc
ant quam Deum esse unum,
id, in quo Articuli præsen-
illud simul & quidem sine
l. Sob. Phil. Meisn. part.
magis licet & simplici fide
tione humana vel Angelica
ec est Unitas *Substantialis*
na essentia vel natura esse,
c est Unitate numeri, qui
obtinuit, quatenus scil.
indivisus, ideo etiam Uni-
principium numeri, sed
ex Metaphysicis notum
m Ens indivisum, nihilque
onem. Hinc alia ratio-
nctum & Unitas, quæ di-
dicti. *Rejicimus* ergo in-
nam quæ hoc modo unum
altitudinis causam Philo-
mericam, quæ enim Ge-
differentias Specie & De-
Subjcti vel Affectionis,
& *Servetus* veteres hæ-
m esse blasphemarunt :
am dicitur vel Definitio-
num, posterior Unitæ
ntiam quæ imperfectio-
priorem alia definitio est
Patris,

Patris, alia Filii, & alia Spiritus Sancti. Tandem neque ille
modus Unitatis in hoc mysterio sufficit, qui *Voluntatis, Consen-
sus & Concordie* dicitur. Etsi enim summus & perpetuus est
consensus inter personas Divinitatis, Unitas tamen essentia di-
vinæ inde sufficienter nec demonstrari nec probari potest.

POSITIO II.

Personas divinas tum quoad terminum, tum ipsam rem expe-
dire quoque necessum erit. Illo modo, nos hoc loco non
intelligimus vel integras & perfectas Substantias, quasi tot sint
& existant in Unitate essentia divinae perfectæ Substantia, quot
personæ numerantur. Pater quidem est Substantia, & Filius &
Spiritus Sanctus, sed unam esse completam in essentia divina,
juxta fidem Catholicam credimus: Neque nudos in Deo modos
ipsas personas dicimus cum Calvinianis nonnullis, cum talia
prædicata nudis & absolutis modis non conveniunt quæ personis
Trinitatis attribuuntur: Sed voce personæ notamus realem
subsistendi rationem, juxta quam eadem essentia divina aliam
subsistentiam in Patre, aliam in Filio, aliam in Spiritu Sancto
sortitur, manente quidem simplicissima infinitæ essentia identi-
tate. Ex quibus patet, quod voce personæ hoc loco utamur non
immediatè in prima sui abstractione & formali sua conditione,
sicut præcisum quid est, & communem Deo creaturisve subsi-
stendi statum importat, hæc enim consideratio Metaphysicorum
est, & antecedenter tantum personas divinas ratione nostri con-
ceptus respicit, ad ESSE verò propriam illarum ex eo parum
afferre potest, quia creatis etiam personis competit, à quibus
maxima distantia personæ divinæ recedunt: multominus con-
cretivè & prædicamentaliter, cum ad prædicamenta termini di-
vini non pertineant. Ultimur igitur voce Personæ in purifica-
ta maximè sui applicatione transcendentaliter & eminenter, at-
que respectu aliarum personarum penitus exclusivè, cum in hoc
statu solius Dei sit & maneat propria persona, nec ulli creatura-
rum communis esse potest. Hinc facile colligere quis potest,
qualis in hoc mysterio Personæ Definitio excogitanda sit: Pri-
mus quidem *Boëtius* Philos. Christianus & *Martyr lib. de duab.*
Nat. intelligens ex Decreto Concil. Chalcedonens. in Christo
unam

unam tantum esse personam & duas naturas, hanc personam Definitionem dedit: *Persona est naturæ rationabilis individua substantia*; quæ Definitio successu temporis studio & opera Patrum correctior & limitatior facta, dum initio pro *naturæ rationabili* substitutum est *Substantiæ intelligens*, deinde ne vox Substantiæ accipiatur pro voce Essentiæ, & sic persona cum essentia confunderetur, ideo adjecta fuit vox *incommunicabilis* ad differentiam essentiæ, quæ est omnibus tribus personis communicabilis. Ac denique cum constaret ex Articulo de Persona Christi, Humanam naturam esse quidem Substantiam, individuum, intelligentem, incommunicabilem sed non esse personam, propterea, quod per se non subsistat, sed à logo sustentetur, ideo in Definitione personæ addita fuit & hæc limitatio: *Non sustentata in alio*. Unde tandem ea perfecta & uti loquuntur Formalis prædiit Definitio personæ huic Mysterio congruens: *Persona est Substantia individua, intelligens, incommunicabilis, non sustentata in alio*.

POSITIO III.

Res ipsa in hac doctrina de Personis Trinitatis considerari debet tum quoad personarum numerum, tum statum. Numerus vel indefinitè, quatenus evincenda venit Pluralitas: vel definitè, prout specificatur Trinitas. *Pluralitas* illa non est accidentalit, nec essentialit; sed hypostatica & Personalit, quia in hoc mysterio non est aliud & aliud sed aliud & aliud, & est in V. T. frequentior, partim quoad locutionum peculiarium formulam: partim quoad rem ipsam. Illo modo partim in Nominibus pluralis Numeri, ut sunt *Elohim*, *Sob. Phil. Meisn. part. 2. p. 550.* Gen. 1. 26. c. 11. 7. *Adonai*, quam vocem pluralem esse Galatinus & ex Rabbini multi observarunt. *Baalim*, Es. 54. 5. *Osim*, Job. 35. 4. Ps. 149. 2. Es. 44. 2. *Schophetim*, Ps. 58. 12. adhibetur de Deo, quò plures personas Judicis partes exequentes designari è Devt. 1. 16. Jud. 2. 16. seq. liquet. Tales etiam reperiuntur præter hæc nomina integræ Orationes, quibus de Deo Scriptura ut de pluribus personis loquitur v. g. Gen. 20. 13. juxta

juxta textum in fonte qui *Elohim de domo Patris* n apparuerunt Elohim. 2. him ad redimendum popu Gen. 1. 26. Et dixit Elohim NOSTRAM, ad similitu Adam factus est sicut unus personæ, cum Deus à De Gen. 19. 24. & 16. c. 35. 1. 8 ptistæ, ex Pontific. Tost si infania, ex libris V. T. Hos sequitur etiam Calix ster. Trin. & appar. Fili Exercit. de Trin. sub Ca Resp. M. Preussio. Defi Creationis, Gen. 1. ex Art Joh. 5. 16. Ps. 104. 30. ex Art lemnis manifestationis, M tionis, Matth. 28. 19. ex ad am Articuli cæteri prout pertè satis demonstrant, probant.

P O

Circa statum hujus My lis diversitatis, partim mus infra in Posit. IX. & tes, quando tres nominan di-versitate essentiali, quod nec non Valentini Gentili ferentia modali, quæ diver tinet, Kekerm. ut & Nova th. 89. non rationali vel personæ divinitatis non fir sunt in Deo Subsistentiæ po virtualiter, multominu

naturas, hanc personæ De-
re rationabilis individua-
 temporis studio & opera Pa-
 dum initio pro *naturæ ra-*
intelligens, deinde ne vox
 tiæ, & sic persona cum es-
 fuit vox *incommunicabilis*
 nibus tribus personis com-
 taret ex Articulo de Persona
 dem Substantiam, individu-
 em sed non esse personam
 sed à logo sustentetur, ideo
 hæc limitatio: *Non susten-*
 ta & uti loquuntur Forma-
 terio congruens: *Perso-*
gens, incommunicabilis,

III.
 Trinitatis considerari de-
 m, tum statum. Nume-
 venit Pluralitas: vel defi-
ralitas illa non est acci-
 ca & Personalis, quia in
 alius & alius, & est in V.
 um peculiarium formu-
 nodo partim in Nomin-
Sob. Phil. Meisn. part.
 quam vocem pluralem ef-
 arunt. *Baalim, Es.*
.2. Schophtim, Ps. 58.
 nas Judicis partes exe-
 seq. liquet. Tales eti-
 græ Orationes, quibus
 loquitur v.g. Gen. 20. 13.
 juxta

juxta textum in fonte quis legere deberet: *Errare me fecerunt*
Elohim de domo Patris mei. Gen. 35. 7. dicitur, quod Jacobo
 apparuerunt Elohim. 2. Sam. 7. 23. scribitur, quod iverint Elo-
 him ad redimendum populum sibi. Illustris est locus præter alia
 Gen. 1. 26. Et dixit Elohim FACIAMUS hominem ad imaginem
 NOSTRAM, ad similitudinem NOSTRAM, cap. 3. 27. Ecce
 Adam factus est sicut unus ex NOBIS. Indicantur etiam plures
 personæ, cum Deus à Deo, Dominus à Domino distinguitur,
 Gen. 19. 24. & 16. c. 35. 1. & alibi quæ omnia oppugnant *Anaba-*
ptistæ, ex *Pontific. Tostatus*, cui insipientia magna est & qua-
 si infania, ex libris V. T. pluralitatem divinam evincere posse.
 Hos sequitur etiam *Calixtus* cum complicibus, *Dissert. de My-*
ster. Trin. & appar. Filii Dei in V. T. th. XII. Laterman.
Exercit. de Trin. sub Calixt. habita th. 5. 6. Drejer. posit.
Resp. M. Preussio. Definitè specificatur *Trinitas* ex Articulo
 Creationis, Gen. 1. ex Artic. providentiæ sive conservationis,
 Joh. 5. 16. Ps. 104. 30. ex Artic. Incarnationis, Luc. 1. 35. ex actu so-
 lemnis manifestationis, Matth. 3. 16. 17. ex Art. nostræ regenera-
 tionis, Matth. 28. 19. ex actu testificationis, 1. Joh. 5. 7. Idem eti-
 am Articuli cæteri prout in sacris literis nobis describuntur a-
 pertè satis demonstrant, & Trinitatis Mysterium apodicticè
 probant.

POSITIO IV.

Circa statum hujus Mysterii notamus partim Statum persona-
 lis diversitatis, partim essentialis æqualitatis. De hoc age-
 mus infra in Posit. IX. & X. Illum indicant termini terminan-
 tes, quando tres nominantur personæ, & quidem distinctæ, non
diversitate essentiali, quod Tritheitarum figmentum olim erat,
 nec non Valentini Gentilis, Stiefelianorum & aliorum, nec dif-
 ferentia *modali*, quæ diversitas apud Calvinianos nonnullos ob-
 tinet, *Kekerm.* ut & Novator. *Calixt. Resp. prim. contra Mog.*
th. 89. non *rationali* vel juxta rationem ratiocinantem, cum
 personæ divinitatis non sint nudi rationis nostræ conceptus, sed
 sunt in Deo Subsistentiæ peculiaris actus; non differunt saltem
virtualiter, multominus *verbaliter*, quia Pater, Filius &
 Spiritus

Spiritus S. non sunt nuda nomina aut vana verba ; sed differunt ad invicem istæ personæ *Realiter* , ut facile quis colligere potest ex distinctis denominationibus, 1. Joh. 5. ex distinctis operationibus in Symbolo Apostolico ; ex distinctis apparitionibus, Matth. 3. c. 17. Similis & in his locis ferè manifestatio etiam apparet in V. T. Dan. 7. 9. ubi per antiquum dierum persona Patris, per hominis Filium ad antiquum dierum venientem persona Messia ; per fluvium igneum à facie antiqui dierum progredientem Spiritus S. non incommodè designantur. Clarissimè tamen indigitatur hæc personalis diversitas in Symbolo Athanasiano, quando dicitur : *Pater à nullo est factus, nec creatus, nec genitus : Filius à Patre solo est non factus, nec creatus sed genitus : Spiritus S. à Patre & Filio non est factus, nec creatus, nec genitus, sed procedens* ; contra *Anti-Trinitarios* veteres, & novos *Arrianos* atque *Photinianos* , qui solum Patrem esse summum atque æternum Deum asserunt, ut & contra *Sabellianos*, *Samosatenianos* & *Servetianos*, qui Patrem, Filium & Spiritum S. unam saltem personam contendunt, itemque contra *Weigel.* qui Patrem esse Filium & Spiritum S. dicit *Confes. p. 23.* Hos imitatur etiam *Cateches. Raco. v. c. 1. p. 36.* Ita hac de re Joh. Crell. duos adornavit libros, quem exactè refutatum vid. in *Theol. nat. & revelat. Doct. Calov. tom. 2. sup. Aug. Confes. qua cum conf. ejusdem Socinis. Proflig. Diss. 7. pag. 169. seq.*

POSITIO V.

HAs autem Personas suum quoque habere ordinem, Ecclesia orthodoxa semper observavit contra *hæresin Sabellianam*, & quidem certum & immutabilem, fundamento non desumpto, vel à *tempore*, ac si ratione temporis Pater prior esset Filio, vel à *ordine naturæ*, quia si natura & essentia in divinis æquipollent, uti etiam verum est, hoc pacto Personæ producentes statuerentur priores productis, ipsa essentia, quod impium & blasphemum est ; nec etiam à *dignitate*, quia omnes tres personæ ejusdem sunt honoris, uti *Greg. Nazian.* rectissimè judicavit *Orat.* 26. quando

26. quando asserit, quod oræ, consensus, gloriæ & h & causa hujus ordinis ipsa generatio Filii, utique Patris personam, & quia non sol rando producant Spiritum hujus productionis tertiam ve Ordo producentium & ptura, inprimis in Baptismo mnes, Matth. 28. 19. Quare dine recenseantur hæ personæ ratione, quod observatus S. primo, deinde Filius habetur hic respectus ad non occurrit primò is, qui distribuit, postremo subducimus omnium bonorum ; vel fit tatis ab aliquo sibi imaginatus S. in nonnullis Scripturis de tamen propria hujus doctrina Trinitate agitur, minime personas divinas vel gradus, vel subnumerationem incundus, tertius, quos refellit *Episcopus lib. 4. Inst. c. Hen. Nicolai*, Filium atque collocans. Errant *Eunomianam* supremam & sic porro

P O S

Patrem sive primam Personam Theologi orthodoxi, *Dei personam*, quod prima sit Trinitati *personali*, tum Negative quod positivè eo quod genuerit ab æterno spiravit Spiritum sanctum

ut vana verba ; sed differunt
ut facillè quis colligere potest
ph. 5. ex distinctis operationi-
bus distinctis apparitionibus, Matth.
manifestatio etiam apparet in
eius persona Patris, per ho-
venientem persona Messiae ;
lium progredientem Spiri-
tu. Clarissimè tamen indigi-
tulo Athanasiano, quando
nec creatus, nec genitus : Fi-
nec creatus sed genitus : Spi-
ritus, nec creatus, nec ge-
ni- Trinitarios veteres, &
nos, qui solum Patrem esse
unt, ut & contra Sabellia-
nos, qui Patrem, Filium &
contendunt, itemque contra
nitum S. dicit Confes. p. 23.
v. c. 1. p. 36. Ita hac de re
quem exactè refutatum vid.
Calov. tom. 2. sup. Aug.
cinis. Profig. Diss. 7. pag.

V.
habere ordinem, Ecclesia
contra *hæresin Sabellianam*,
fundamento non desumpto,
Pater prior esset Filio, vel
essentia in divinis æquipol-
personæ producentes statue-
a, quod impium & blasphem-
ia omnes tres personæ ejus-
u. rectissimè judicavit *Orat.*
26. quando

26. quando asserit, quod omnes tres personæ sint ejusdem natu-
ræ, consensus, gloriæ & honoris. Manet igitur fundamentum
& causa hujus ordinis ipsa *productio*, quia Patri competit Ge-
neratio Filii, utique Pater primam, Filius secundam sustinebit,
personam, & quia non solus Pater, sed Pater & Filius simul spi-
rando producant Spiritum sanctum, utique Spiritus S. ratione
hujus productionis tertiam personam constituet. Hæc Taxis si-
ve Ordo producentium & productorum sanctè asseritur à Scri-
ptura, imprimis in Baptismi formula, ad quam adstringimus o-
mnes, Matth. 28. 19. Quanquam verò alio quandoque etiam or-
dine recenseantur hæ personæ in Scripturis pro materiæ substra-
tæ ratione, quod observavit *Basil. ad cap. 1. Cor. 12.* ubi Spi-
ritus S. primo, deinde Filius, tandem Pater commemoratur, sed
habetur hic respectus ad nos, eo quod nobis qui dona accipimus
occurrit primò is, qui distribuit, mox cogitamus eum, qui mi-
sit, postremò subducimus cogitationes ad fontem, autoremque
omnium bonorum; vel fit hoc etiam ideò ne inæqualitas digni-
tatis ab aliquo sibi imaginari possit, hinc mox Filius mox Spiri-
tus S. in nonnullis Scripturæ oraculis ponitur primo loco; in se-
de tamen propria hujus doctrinæ, ubi ex instituto de Sacro-san-
cta Trinitate agitur, minimè hoc fit. Errat igitur, qui inter
personas divinas vel gradus inæqualium dignitatum cum Arria-
nis, vel subnumerationem in eo ponunt, quod dicatur primus, se-
cundus, tertius, quos refellit *Basil. c. 18. de S. Sanct. Trin. ut est*
Episcopus lib. 4. Inst. c. XXXIII. à quo non abludit
Hen. Nicolai, Filium atque Spiritum sanctum sub summo Deo
collocans. Errant *Eunomiani*, tres essentias constituentes u-
nam supremam & sic porro.

POSITIO VI.

Patrem sive primam Personam Trinitatis quando describunt,
Theologi orthodoxi, Definitionem necunt *partim ab ordi-*
ne, quod prima sit Trinitatis persona, *partim à Charattere per-*
sonali, tum Negativè quod aliundè originem non habeat, tum
positivè eo quod genuerit ab æterno Filium, & cum Filio ab æ-
terno spiravit Spiritum sanctum quod utrumque intra simplici-
B simæ

simæ essentiaæ complexum fit : *partim ab externa manifestatione* , quæ per Creationem , & Filii atque Spiritus sancti missionem facta est. Hinc talis primæ personæ Trinitatis exstrui potest Theologica descriptio : Deus Pater est prima persona sacrosanctæ Trinitatis : quæ aliunde originem non habet , ab æterno autem genuit Filium & cum eodem spiravit ab æterno Spiritum S. intra complexum essentiaæ divinæ simplicissimum , & per Filium in Spiritu S. creavit ac conservat & moderatur omnia , Filium mittens Redemptorem & Spiritum sanctum Sanctificatorem generis humani. Character Personalis Dei Patris *negativè* agennesia est , sive quod à nullo originem habeat , vel quod sit , uti alias loquuntur , ingenuus , qui terminus ita declarari debet , ut soli Patri competat , cum & Spiritus sanctus agennetos vocetur , non ut de ipso negetur origo omnis , sed per generationem saltem. Habet enim Pater essentiam communem cum Filio & Spiritu sancto secundum quam non est agennetos ingenuus , sed agennetos increatus , vel non factus ; illa vox originem sumit à gennáo gigno , hæc , à gignomai fio vel producor & increatum notat , quæ duo probe distingvit *Damasc. lib. 1. orth. fid. c. 9.* quanquam non raro hæc Vocabula apud Veteres confundantur : hinc agennesia hæc Patris & positivè quandoq; exponi potest , quod Pater sit à seipso , quæ voces tamen positivæ , negative declarandæ sunt , non enim semetipsum produxit Pater , sed à seipso est , & à nullo alio. *Positivè* Character Patris exprimitur per paternitatem vel generationem Activam Filii & Spirationem activam cum Filio Spiritus sancti. Rem ut paucis expediamus , cum *B. Hutt. in LL. Com. fol. 104.* dicimus Patrem ingenuum & privativè & negativè. *Privativè* , quia non in modum Filii per generationem est productus : *Negativè* , quia nullo alio productionis modo , quodcunque etiam fingatur , Patris persona est producta , uti ex Scholasticis quoque haud incommodè Disputationem anc definit *Thom. part. 1. q. 38. art. 4.* Quid verò de Essentia divina habendum , gignat ne ? vel non ? contra Scholasticos rimis *Lombard.* qui primum hanc controversiam excogitavit hæc verò confirmata & aucta est circa Annum Christi patet ex actis *Rom. Syn. c. 2.* sub Innocentio III. & ex Decre-

Decretalibus Greg. I. de Trinitate , Decisi-
edition. Anni 1556.
habita tb. 15. seq. ubi
vel relativè , dicit ear-
tè , alias enim poster

Altera Trinitatis
sit diversa à primæ
ejusdem cum Patre et
æterno spiravit , hum-
sum sit , ut perdit in
circumscribitur *partim*
persona sit , sed ab hi-
terno à Patre sit , no-
productionem ad exte-
Dei , quæ tertiæ per-
nam ex ipsa essentia
sit verus Deus non fa-
muliere nasceretur ,
antequam exiret à Pa-
re Prophetarum exti-
Imò extitit antequam
onitas , *Arrianos* ,
hæreticos , qui Deitatem
futatos vid. in *tractat.*
ante Mundanae Do-
Spiritus S. quia Fil-
tum s. refertur , hinc
manifestatione & pro-
dine temporis assume-
de patet , Filium Dei
as in simplici sua De-
humanitate. Prior
bit peculiari Disputa-

externa manifestatio-
Spiritus sancti missio-
Trinitatis extrui po-
t prima persona sacro-
non habet, ab æterno
it ab æterno Spiritum
icissimum, & per Filium
tur omnia, Filium mit-
nificatorem generis
s *negativè* agennesia
l quod sit, uti alias lo-
arari debet, ut soli Pa-
netos vocetur, non ut
ationem saltem. Ha-
filio & Spiritu sancto
us, sed agenetos in-
umit à gennáo gigno,
tum notat, quæ duo
9. quanquam non ra-
atur: hinc agennesia
st, quod Pater sit à se-
leclarandæ sunt, non
so est, & à nullo alio.
paternitatem vel ge-
divam cum Filio Spi-
cum *B. Hutt. in*
tum & privativè &
am Filii per genera-
ullo alio productio-
is persona est produ-
nodè Disputationem
id verò de Essentia
contra Scholasticos
roversiam excogita-
rca Annum Christi
nocentio III. & ex
Decre-

Decretalibus Greg. IX. cap. Firmiter, & cap. Damnamus, Tit.
de Trinitate, Decisionem adjecit *B. Luth. tom. 1. Jenens. p. 572.*
edition. Anni 1556. Disp. de Myster. S. Trinit. Anno 1544.
habita tb. 15. seq. ubi essentiam divinam vel absolutè considerat,
vel relativè, dicit eam generare & generari relativè non absolu-
tè, aliàs enim posteriori respectu tota Trinitas esset incarnata.

POSITIO VII.

Altera Trinitatis persona in libellis Theol. describitur, quod
sit diversa à prima, ab æterno tamen ex essentia ejus genita,
ejusdem cum Patre essentia, quæ cum Patre Spiritum sanctum ab
æterno spiravit, humanamque naturam in suam hypostasim as-
sumsit, ut perdit in Adamo filii salvarentur. Ubi Filius Dei
circumscribitur *partim ab Ordine*, quod non prima vel tertia
persona sit, sed ab his diversa; *partim ab Origine*, quod ab æ-
terno à Patre sit, non per Creationem aut quamcunque aliam
productionem ad extra, neque per Inspirationem intra essentiam
Dei, quæ tertiæ personæ propria; sed per generationem æter-
nam ex ipsa essentiâ Dei, Ps. 2. *partim ab essentia divina*, quod
sit verus Deus non factus, sed ab æterno existens, antequam à
muliere nasceretur, Gal. 4. 4. antequam homo fieret, Joh. 1. 14.
antequam exiret à Patre & veniret à cælo, Joh. 8. 41. quia tempo-
re Prophetarum extitit, 1. Pet. 1. 11. tempore Davidis, Ps. 110. 1.
Imò extitit antequam Abraham esset, Joh. 8. contra *Judeos, Ebe-*
onitas, Arrianos, Donatistas, Pelagianos, aliosque plures
hæreticos, qui Deitatem Christi gravissimè oppugnant, quos re-
futatos vid. *in tractat. Demonstr. invictæ ante Marianæ &*
ante Mundanæ Doct. Calov. per totum; partim à relatione
Spiritus S. quia Filius non solum ad Patrem sed etiam ad Spiri-
tum s. refertur, hinc Spiritus Filii vocatur; *partim ab externa*
manifestatione & proprio munere humanam naturam in plenitu-
dine temporis assumendo in hypostasim suam. Ex quibus liqui-
de patet, Filium Dei hoc loco considerari, tum ratione theologi-
as in simplici sua Deitate, tum ratione oikonomias in assumpta
humanitate. Prior significatio hujus loci est, posterior indige-
bit peculiari Disputatione cum Deo & die. Adeoque hoc loco
gravissi-

gravissime hallucinatur *Photinus*, qui divisionem fecit inter Verbum & Christum, Verbum in Patre fuisse cum crearet hominem, sed non fuisse filium dicit, quam impietatem superiori seculo Servetus renovavit; dicendo logon non fuisse apud Deum personam, sed ipsius Dei virtutem & dispensationem. Ita alios etiam hic enumerare possemus hæreticos, si pagina caperet. Characterem hypostaticum Filii Dei quod attinet est ille vel kat' eso, qualis in se est, utpote Generatio Filii æterna à Patre, & spiratio ejusdem activa Spiritus sancti cum Patre. Generatio æterna dico sensu passivo, Grammaticè non Physicè, quatenus ex subiecto sive termino non existente, facta notabili mutatione accipitur, qualem Generationem hic fingit Arrius, quia genitus est Filius ab æterno, uti hoc in *Concil. Toletan. XI.* definitum fuit; sed ideò generatio hæc non est improprie ita dicta uti fieri solet cum de spirituali nostra nativitate sermo est, sed est propriissime talis, 1. Paral. 19. 13. Ps. 2. 7. Ps. 72. 2. ubi dicitur Filius Regis Dei Patris, Rex ipse; non è nihilo per Creationem, nec ex aliena vel externa quadam Substantiâ qualicunque productione, sed ex Substantia Genitoris æterni Patris. Sic spiratio Filii Dei activa communis est cum Patre, qua intra essentiæ divinæ complexum producant ipsi Spiritum sanctum voce productionis enplatei accepta, quâ non tantum productionem ad extra, sed etiam eam quæ ad intra est ambitu suo complectitur, huicque mysterio maximè conveniens est, non aliter ac spiratio passiva Spiritui sancto, quæ nihil aliud dicit quam processionem vel originem à Patre atque Filio; hinc quia una tantum est spiratio activa Patris & Filii, ideò utrumque unum est principium Spiritus sancti: vel est Character kat' exo, partim cum mittitur Filius à Patre, partim cum Spiritum sanctum mittit Filius cum Patre, non per rationem famuli vel ministri alieni à Substantia Dei, sed ut filius cœqualis Patri. Dicitur etiam Christus quidem missus à Spiritu sancto, Es. 48. 16. sed solum secundum humanam naturam, secundum quam etiam unctus est à Spiritu sancto, Es. 61. quæ omnia probe observanda sunt, contra *Arrianos, Socinianos, Novatores Calixtum de Myst. Trin.* & ejus Complices, Filium Dei Angelum non dici nisi quia minister est, & ratione nature naturæ contendunt.

POSI

qui divisionem fecit inter Ver-
fuisse cum crearet hominem,
prietatem superiori seculo Ser-
fuisse apud Deum personam,
ionem. Ita alios etiam hic
pagina caperet. Characte-
rinet est ille vel kat' eso, qua-
eterna à Patre, & spiratio e-
atre. Generatio æterna
n Physicè, quatenus ex sub-
sta notabili mutatione acci-
git Arrius, quia genitus est
Toletan. XI. definitum fu-
impropriè ita dicta uti fieri
ate sermo est, sed est propri-
2. 2. ubi dicitur Filius Regis
per Creationem, nec ex alie-
qualicunque productione, sed
is. Sic spiratio Filii Dei a-
intra essentia divina com-
tum voce productionis en-
ductionem ad extra, sed eti-
complectitur, huicque my-
liter ac spiratio passiva Spi-
am processionem vel origi-
na tantum est spiratio acti-
um est principium Spiritus
partim cum mittitur Fili-
um mittit Filius cum Pa-
stri alieni à Substantia Dei,
etiam Christus quidem mis-
m secundum humanam na-
est à Spiritu sancto, Es. 61.
contra *Arrianos, Socinia-*
Trin. & ejus Complices,
qua minister est, & ratione
Posi-

POSITIO VIII.

Fecit olim Macedonianorum Hæresis ut plerique Theologi dis-
putationi de Spiritu sancto præmittant accuratam explicatio-
nem multiplicis potestatis sive significationis vocabuli Spiritus,
quod in scripturis adhibeatur vel accidentaliter vel substantiali-
ter. (1.) Accidentaliter vel pro vento, Gen. 3. 8. c. 8. 1. Exod. 9. 13.
idque partim Metonymicè, pro plagis mundi, Ezech. 41. 18. Zach.
2. 10. partim Metaphoricè, rem evanidam quando significat, Job.
6. 16. Eccles. 5. 16. Esa. 26. 18. vel pro facultate aut donis & effectis
Spiritus sancti, 2. Reg. 2. 9. (2.) Substantialiter, tum de substan-
tia corporea, subtiliori aëre scil. Ps. 119. 31. tum de incorporea,
partim creata; tum generaliter, Num. 16. 21. tum specialiter de
anima hominis, Eccl. 3. 21. Luc. 8. 55. de Angelis, Ps. 104. 4. Ebr. 1. 14.
partim increata, vel de Deo aut essentialiter, prout commune
nomen est sacrosanctæ Trinitatis, Joh. 4. 24. nec non naturæ di-
vinæ Filii, Rom. 1. 4. 1. Pet. 3. 18. aut personaliter, ut hoc loco cum
pro persona Spiritus sancti usurpatur, quæ tertia est in sacrosan-
cta Trinitate ejusdem cum Patre & Filio essentia, quæ ab æterno
procedit à Patre & Filio & in tempore mittitur ab utroque sancti-
ficationis nostræ gratiâ. Vocatur Spiritus sanctus non ob essen-
tiam spiritualem, nec solum ob tales effectus, siquidem horum
utrumque cum Patre & Filio commune habet; sed ob spiratio-
nem ipsi propriam, quia à Patre & Filio spiratur ceu spiracu-
lum Omnipotentis, Job. 33. 4. Hinc Character distinctivus vel kat'
eso in sese, vel kat' exo quoad manifestationem Spiritus sancti
commode considerari debet. *Ille processio est* vel origo Spiri-
tus sancti à Patre & Filio substantialis intra complexum Deitatis,
non quasi processio illa primariò fiat à Patre, secundariò à Filio,
aut ab altero mediata, ab altero immediata, sed ex æquo à Patre
& Filio, ceu ab uno principio, siquidem Pater & Filius non tan-
tum unum sunt essentia, Joh. 10. 30. sed & actu spirationis sunt u-
num, quia vocatur Patris Spiritus, Matth. 10. 10. Filii, Galat. 4. 6.
Hic s. Character quoad manifestationem, Spiritus S. missio à
Patre & Filio est ad sanctificationem vel modo visibili in specie
columbæ super Christum, Matth. 3. Luc. 3. nec non in Festo Be-
tecostes quæ facta est, vel invisibili, per Verbum & Sacramen-

qui divisionem fecit inter Ver-
fuisse cum crearet hominem,
prietatem superiori seculo Ser-
fuisse apud Deum personam,
onem. Ita alios etiam hic
pagina caperet. Characte-
rinet est ille vel kat' eso, qua-
eterna à Patre, & spiratio e-
atre. Generatio aeterna
n Physicè, quatenus ex sub-
sta notabili mutatione acci-
git Arrius, quia genitus est
Toletan. XI. definitum fu-
impropriè ita dicta uti fieri
ate sermo est, sed est propri-
2. 2. ubi dicitur Filius Regis
per Creationem, nec ex alie-
nalicunque productione, sed
s. Sic spiratio Filii Dei a-
intra essentiae divinae com-
tum voce productionis en-
ductionem ad extra, sed eti-
omplectitur, huicque my-
liter ac spiratio passiva Spi-
am processionem vel origi-
na tantum est spiratio acti-
m est principium Spiritus
partim cum mittitur Fili-
tum mittit Filius cum Pa-
tri alieni à Substantia Dei,
etiam Christus quidem mis-
m secundum humanam na-
est à Spiritu sancto, Ef. 61.
contra *Arrianos, Socinia-*
Trin. & ejus Complices,
qua minister est, & ratione
Posi-

POSITIO VIII.

Fecit olim Macedonianorum Hæresis ut plerique Theologi dis-
putationi de Spiritu sancto præmittant accuratam explicatio-
nem multiplicis potestatis sive significationis vocabuli Spiritus,
quod in scripturis adhibeatur vel accidentaliter vel substantiali-
ter. (1.) Accidentaliter vel pro vento, Gen. 3. 8. c. 8. 1. Exod. 9. 13.
idque partim Metonymicè, pro plagis mundi, Ezech. 41. 18. Zach.
2. 10. partim Metaphoricè, rem evanidam quando significat, Job.
6. 16. Eccles. 5. 16. Esa. 26. 18. vel pro facultate aut donis & effectis
Spiritus sancti, 2. Reg. 2. 9. (2.) Substantialiter, tum de substan-
tia corporea, subtiliori aëre scil. Ps. 119. 31. tum de incorporea,
partim creata; tum generaliter, Num. 16. 21. tum specialiter de
anima hominis, Eccl. 3. 21. Luc. 8. 55. de Angelis, Ps. 104. 4. Ebr. 1. 14.
partim increata, vel de Deo aut essentialiter, prout commune
nomen est sacrosanctæ Trinitatis, Joh. 4. 24. nec non naturæ di-
vinæ Filii, Rom. 1. 4. 1. Pet. 3. 18. aut personaliter, ut hoc loco cum
pro persona Spiritus sancti usurpatur, quæ tertia est in sacrosan-
cta Trinitate ejusdem cum Patre & Filio essentiae, quæ ab æterno
procedit à Patre & Filio & in tempore mittitur ab utroque sancti-
ficationis nostræ gratiâ. Vocatur Spiritus sanctus non ob essen-
tiam spiritualem, nec solum ob tales effectus, siquidem horum
utrumque cum Patre & Filio commune habet; sed ob spiratio-
nem ipsi propriam, quia à Patre & Filio spiratur ceu spiracu-
lum Omnipotentis, Job. 33. 4. Hinc Character distinctivus vel kat'
eso in sese, vel kat' exo quoad manifestationem Spiritus sancti
commodè considerari debet. *Ille processio est* vel origo Spi-
ritus sancti à Patre & Filio substantialis intra complexum Deitatis,
non quasi processio illa primario fiat à Patre, secundario à Filio,
aut ab altero mediatè, ab altero immediatè, sed ex æquo à Patre
& Filio, ceu ab uno principio, siquidem Pater & Filius non tan-
tum unum sunt essentia, Joh. 10. 30. sed & actu spirationis sunt u-
num, quia vocatur Patris Spiritus, Matth. 10. 10. Filii, Galat. 4. 6.
Hic J. Character quoad manifestationem, Spiritus S. missio à
Patre & Filio est ad sanctificationem vel modo visibili in specie
columbæ super Christum, Matth. 3. Luc. 3. nec non in Festo Re-
tecostes quæ facta est, vel invisibili, per Verbum & Sacramen-

Gal. 4. 6. 1. Cor. 12. 2. Mittimus igitur hic Sadducæos ; qui hujus personam oppugnarunt , ut testis est, præter Lucam in Actis , *Nazian. Orat. 37. Epiph. hæres. XIV. Valentinianos*, qui æternitatem oppugnarunt ut testis est *Athanas. tom. 2. p. 185.* & eos, qui Sec. II. ejus hypostasim impugnarunt, ut sunt *Noëtiani Sabelliani*, qui Divinitatem Sec. III. qui Filium inter Creaturas numerant *Epiph. hæres. 64. Sec. IV. Ætianos, Evnomianos, Eudoxium Macedonii in Constantinopolitano Episcopatu successorem, Sec. VII. qui Spiritum s. crediderunt esse parvum, quendam hominem montanum referente Greg. M. Epist. 6. Dænæum & alios, Anabaptistas, Socinianos, Arminianos, & sic porro, qui omnes Spiritus s. Divinitatem, æternitatem, personalitatem gravissimè labefactarunt olim & hodie labefactant. Et hæc de Statu Personalis diversitatis sufficiant hoc loco dixisse.*

POSITIO IX.

STatum in Mystero SS. Trinitatis Essentialis, æqualitatis quod concernit, præter fundamenta in Posit. super. jam hinc inde adducta rationibus porro probamus : (1.) quia ubi datur essentialis identitas, ibi etiam æqualitas, hæc enim ex illa originem trahit. (2.) quia posita eadem essentia per omnia, ponantur eadem attributa, ita ut in omnibus essentialis æqualitas servetur. (3.) Quia juxta Symbolum Athanasii, Patris & Filii & Spiritus sancti una est divinitas, æqualis gloria & coæterna Majestas.

POSITIO X.

TAndem dicuntur Personæ Trinitatis secundum statum essentialis æqualitatis partim ejusdem essentia, 1. Joh. 5. 7. Verbum & Spiritus unum sunt. Unum, non quoad velle, non scire, non dicere tantum, sed ESSE, uti Christus testatur, Joh. 10. 30. partim ejusdem potentia, quia posse sequitur ipsum esse, nam Pater est Omnipotens, de quo nemo dubitat, Filius etiam, Gen. 17. 1. Spiritus sanctus est Omnipotens, quia omnia operatur in omnibus, 1. Cor. 12. 9. partim ejusdem etiam æternitatis, quia Pater est æternus, 1. Tim. 1. 7. Filius est æternus, Ps. 2. 7. & Spiritus sanctus, Heb. 9. 14. Tantum sit & de hoc Articulo dictum, Triadi ergo sacro-sanctæ sit

Æterna Laus, Honor & Gloria!

ORNATISSIMO

Strompff

Quærit avarus opes,

Si virtus desit, ni

Sola animi Virtus, pret

Thesauris, Virtus

Verum hoc est aurum,

Vivitur hoc solo,

Maeste animo Juvenis!

Successus addet, r

Perge modo, & donis

Dulcescet Labor,

Adsit Sancta Trias stud

Utilis ut tandem V

Vestro, Scepulii Fratres

Gratia vestra ejus p

Dum Musæ florent, pie

Dotibus his colitur

M. JOHA

DE TRIADE, è Cathe

Præside sub Claro

GODOI

no-

hic Sadducæos; qui hujus
est, præter Lucam in Actis,
IV. *Valentinianos*, qui æ-
Athanas. tom. 2. p. 185. &
agnarunt, ut sunt *Noëtia-*
III. qui Filium inter Crea-
Sec. IV. *Ætianos*, Evnomi-
tantinopolitano Episcopatu
f. crediderunt esse parvum,
ente *Greg. M. Epist. 6. Da-*
nianos, Arminianos, & sic
atem, æternitatem, persona-
& hodie labefactant. Et hæc
ant hoc loco dixisse.

IX.
Essentialis, æqualitatis quod
Posit. super. jam hinc inde
(1.) quia ubi datur essen-
hæc enim ex illa originem
a per omnia, ponantur ea-
ntialis æqualitas servetur.
, Patris & Filii & Spiritus
a & coæterna Majestas.

X.
tis secundum statum essen-
essentia, 1. Joh. 5. 7. Verbum
quoad velle, non scire, non
s testatur, Joh. 10. 30. par-
itur ipsum esse, nam Pater
, Filius etiam, Gen. 17. 1.
omnia operatur in omni-
æternitatis, quia Pater est
, Ps. 2. 7. & Spiritus sanctus,
culo dictum, Triadi ergo

Gloria!

ORNATISSIMO JUVENI JOHANNI

Strompff / Fölkenfi Scepufio.

Quærit avarus opes, Thesauros corporis ambit,
Si virtus desit, nil feret umbra boni;
Sola animi Virtus, pretiosior omnibus auri
Thesauris, Virtus tollit ad astra caput.
Verum hoc est aurum, quod nemo subtrahit unquam
Vivitur hoc solo, cætera mortis erunt.
Maeste animo Juvenis! divinæ gratia mentis
Successus addet, nec vacuum esse finet.
Perge modò, & donis majoribus imbue mentem,
Dulcescet Labor, & præmia digna feres.
Adsit Sancta Trias studiis, Te dirigat illa,
Utilis ut tandem Vir Patriæ esse queas.
Vestro, Scepufii Fratres, hunc credo favori,
Gratia vestra ejus promoveat studia.
Dum Musæ florent, pietas, doctrinaque sana,
Dotibus his colitur ritè solum atque polus.

Ita ex animo gratulatur

M. JOHANNES Windisch Eccles. Schemnic.
Pastor, & Montanarum Senior.

DE TRIADE, è Cathedra dum differis, optime Strompff,
Præsides sub Claro; Te, juvet almi TRIAS!

brevi versu

colixum affectum

erga Ornatum Respondentem
contestatur, scr.

GODOFREDUS TITLUS, Eccl. Luthera-
no-Evang. Schemnic. Archi-Diaconus

Re

